

בולעטין # 329 - שבט תש"נ לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני ויקרא - פרק יד - רמז תקנט

... (המשך מגליון הקודם) אמר רב חסדא אמר מר עוקבא כל המספר לשון הרע אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנאמר מלשני בסתר וגו' גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל אל תקרי אותו לא אוכל אלא אתו לא אוכל. אמר ריש לקיש מאי דכתיב אם ישוך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון לעתיד לבוא מתקבצות כל החיות ובאות אצל הנחש ואומרות לו ארי דורס ואוכל זאב טורף ואוכל אתה מה הנאה יש לך אמר להן מה יתרון לבעל הלשון. אמר ריש לקיש כל המספר לשון הרע מגדיל עונות עד לשמים שנאמר שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ. רבי אחא בר חנינא אמר ספר לשון הרע אין לו תקנה שכבר כרתו דוד ברוח הקודש שנאמר יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות. אלא מאי תקנתו שלא יבוא לידי לשון הרע אם תלמוד חכם הוא יעסוק בתורה שנאמר מרפא לשון עץ חיים ואין לשון אלא לשון הרע שנאמר חץ שחוט לשונם ואין עץ חיים אלא תורה שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה. ואם הארץ הוא ישפיל דעתו שנאמר וסלף בה שבר ברוח. אמר

ר' חמא בר חנינא מאי דכתיב מות וחיים ביד לשון וכי יש יד ללשון אלא לומר לך מה יד ממית אף לשון ממית. אי מה יד אין ממית אלא בסמוך לו אף לשון אינו ממית אלא בסמוך לו, תלמוד לומר חץ שחוט לשונם. אימה חץ עד ארבעים וחמשים אמה אף לשון עד ארבעים וחמשים אמה, תלמוד לומר שתו בשמים פיהם. וכי מאחר דכתיב שתו בשמים פיהם חץ שחוט למה לי. הא קא משמע לן דקטיל כחץ. וכי מאחר דכתיב חץ שחוט מות וחיים ביד לשון למה לי, כדרבא דאמר רבא דבעי חיי בלישניה, דבעי מות בלישניה. היכי דמי לישנא בישא, כגון דאמר היכא משתכח נורא אלא בי פלניא דשכיחא בישרא וכוורי וכו' כדתניא התם:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)